

søge til Danmark og underbyde dansk arbejdskraft med lavere lønkrav.

Rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe godtgør, hvad Dansk Folkeparti hele tiden har påvist, nemlig at risikoen for et misbrug af danske sociale ydelser og dermed reelt en underminering af det danske velfærdssystem er nærliggende og reel. I rapporten peges således særligt på, at »utilsigtet« brug af danske sociale ydelser er særligt markant på tre områder, hvor mulighederne for at imødegå utilsigtet brug er begrænset. De tre områder, der omtales i rapporten, bl.a. på side 5, er:

Kontanthjælpsområdet. Arbejdstagerbegrebet er meget bredt efter EF-Domstolens praksis, og status som arbejdstager giver ret til kontanthjælp til personer, der ikke fuldt ud kan forsørge sig selv.

Børnepasningsorlovsydelsen kan tages med ud af landet.

Dagpenge ved sygdom, fødsel og adoption. Der opnås hurtigt (efter et kort arbejdsforhold) ret til ydelserne, og de kan tages med ud af landet.

Derudover omtaler rapporten, at *dagpengeydelse ved arbejdsløshed og social pension* er mindre sårbare områder end de tre førnævnte, men utilsigtet brug vurderes som en mulighed.

Uanset at embedsmandsrapporten giver Dansk Folkeparti ret i partiets advarsler om misbrugsmuligheder, må det med stor beklagelse konstateres, at regeringen ikke er indstillet på at træffe forholdsregler, der kan beskytte arbejdsmarkedet og den danske sociale velfærd mod presset fra de nye medlemslande. Regeringen har ladet forstå, at den vil tale med de politiske partier om sagen, men først til august 2003 forventes reelle forhandlinger indledt.

Det er efter Dansk Folkepartis opfattelse helt utilfredsstillende. Folketinget behandler samtidig med nærværende beslutningsforslag regeringens forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (L 222, fremsat den 30. april 2003). Det er et både rimeligt og relevant ønske at kæde beslutningen om udvidelsen med de ti nye lande sammen med en beslutning om de nødvendige forholdsregler, der kan beskytte det danske samfund mod de trusler imod vores velfærd og ar-

bejdsmarked, som Østudvidelsen udgør. Når Tyskland og Østrig har fundet det nødvendigt at beskytte tyske henholdsvis østrigske interesser ved, at de to lande sikrer sig 7-årige overgangsordninger for arbejdskraftens frie bevægelighed, ville det være helt naturligt, at Danmark traf tilsvarende forholdsregler.

Der er under udvalgsbehandlingen stillet en række spørgsmål, og Dansk Folkeparti har anmodet om at få optrykt spørgsmål nr. 3, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13 og 15 med besvarelser. Efter Dansk Folkepartis opfattelse viser besvarelserne af spørgsmål nr. 3, 6 og 11, at regeringen i sine overvejelser ikke har taget hensyn til virkningerne af, at Tyskland og Østrig forlanger overgangsordninger. Svarene på spørgsmål nr. 5, 13 og 15 viser, at man ikke rettidigt er gået i gang med at vurdere og forberede Østudvidelsens konsekvenser for arbejdsmarkedet. Endelig tyder besvarelsen af spørgsmål nr. 12 efter Dansk Folkepartis opfattelse på en urealistisk forventning om, at aflønning af arbejdstagere fra Østeuropa vil ske i overensstemmelse med danske overenskomster. De hidtidige erfaringer med ulovligt indvandret arbejdskraft fra de pågældende lande har tværtimod godtgjort, at mange – når de først er her – arbejder under langt ringere vilkår, end overenskomsterne foreskriver.

Der er samtidig en del uklarhed om, hvilken overenskomst en polsk entreprenør skal arbejde efter i Danmark. Hvis et polsk firma får hovedentreprisen på en opgave i Danmark og selv medbringer alle arbejderne fra Polen, vil det efter al sandsynlighed være den polske overenskomst, der skal arbejdes efter, og dermed vil det medføre unfair konkurrence for de danske arbejdere. Hvis det bliver den danske overenskomst, der bliver gældende, er det eneste, den sikrer, at de polske arbejdere så skal have den danske mindsteløn. Dermed vil der stadigvæk være tale om konkurrenceforhold, som de danske virksomheder ikke kan konkurrere under.

Dansk Folkeparti finder det uforståeligt og i realiteten direkte uansvarligt, at regeringen ligesom de tidligere regeringspartier har afvist B 56. Dansk Folkeparti advarer mod det pres på arbejdsmarkedet og på det danske velfærdssystem, der kan blive konsekvensen af, at Danmark undlader at forlange en overgangsordning. Dansk Folkeparti opfordrer derfor Folketingets øvrige